Dosarul nr.4-5/26

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 aprilie 2026 **orașul Leova**

Judecătoria Hîncești, sediul Leova
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecătorul Nicolae Zaharia
Grefier Marina Abuzan
În lipsa:
Agentului constatator Crețu Gheorghe
Făptuitorului Curlovici Ion

procedura de citare legală respectată

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională în privința lui,

Curlovici Ion, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în raionul Leova, satul *****,

în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 Cod contravențional, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 29.01.2026, de către agentul constatator Crețu Gheorghe, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Curlovici Ion, în baza art.342 Cod contravențional, pentru faptul: La data de 23.01.2026, în jurul orelor 21:48 a chemat intenționat fals serviciile specializate, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 342 Cod contravențional: Chemare intenționată falsă a serviciilor specializate.

La 03 februarie 2026, conform art.395 Cod contravențional, a fost remisă în adresa Judecătoriei Hîncești, sediul Leova, cauza contravențională în privința lui Curlovici Ion.

Conform art.400 alin.(4) Cod contravențional, contravenția prevăzută la art.342 Cod contravențional se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției.

Potrivit art.400 alin.(5) Cod contravențional, procesele-verbale cu privire la contravențiile prevăzute la art.342 Cod contravențional se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.

Astfel, Judecătoria Hîncești, sediul Leova este competentă să examineze cauza contravențională în privința lui Curlovici Ion, în comiterea contravenției prevăzute de art.342 Cod contravențional.

La ședința de judecată din data de 07.04.2026, făptuitorul Curlovici Ion nu s-a prezentat, ultima a fost citat legal despre locul, data, ora petrecerii ședinței de judecată, fapt confirmat potrivit avizului de recepție atașat la materialele cauzei contravenționale. Instanța constată că ultimul cunoaște cu certitudine despre data și ora examinării cauzei contravenționale, însă în mod intenționat nu s-a prezentat pentru expunerea poziției pe marginea procesului verbal cu privire la contravenție întocmite de agentul constatator, nu a informat despre temeiurile neprezentării,

instanța, conducându-se de prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravenţional a decis examinarea cauzei în absenţa făptuitorului.

La ședința de judecată, agentul constatator Crețu Gheorghe nu s-a prezentat, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Prin urmare, în baza art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa contravenientei, având în vedere și practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldova) instanţa judecătorească concluzionează că, amânarea examinării cauzei nu poate fi nelimitată, dată fiind obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă.

În plus CtEDO reamintește că, un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 277-A, p. 13, § 31).

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanţei

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) Cod contravenţional al RM, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4-5) Cod contravențional al RM, contravențiile prevăzute la art.541 , 63–65, 66–68, 75, 76, 88, 92, 107^1 , art.157 alin.(6), (9) şi (10), art.165, 181, 227, 233, 237, 243, art.277^1alin.(3), art.316, 317, 318^1, 320, 322–324, 330^4 , 334^1 , 335–337, **342**, 351–353, 358^1 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei.

Procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181, 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.54^1 , 63–65, 66–68, 88, 107^1 , art.157 alin.(6), (9) şi (10), art.233, 237, 243, art.277^1alin.(3), art.316, 317, 318^1 , 320, 322–324, 330^4 , 3341 , 335–337, 342, 351–353, 358^1 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Instanța de judecată relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

La examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, „*este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională”*.

Iar, potrivit art. 10 Cod contravențional, „*constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege*, *este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională”*.

Potrivit art. 440, alin. (1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Iar, articolul 442, alin. (1) din același Cod reglementează faptul că, „*procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui*”.

În speță s-a constatat că, procesul-verbal cu privire la contravenție din 29.01.2026, a fost întocmit în lipsa făptuitorului Curlovici Ion. Potrivit raportului inspectorului superior Crețu Gheorghe din 28.01.2026, Curlovici Ion fiind citat verbal prin intermediul telefonic de a se prezenta la sectorul de poliție pentru a depune declarații, nu s-a prezentat, iar ulterior nu a mai răspuns apelurilor telefonice.

Potrivit procesului-verbal nominalizat se recomandă instanței sancționarea făptuitorului pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 342 Cod Contravențional, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de judecată constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional și nu sunt temeiuri de nulitate prevăzute în art. 445 Cod contravențional.

Astfel, vinovăția lui Curlovici Ion în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 342 Cod contravențional se confirmă prin următoarele probe administrate în cadrul procesului contravențional și anume:

- Proces – verbal cu privire la contravenție din 29.01.2026(f.d.3).
- Informație de la Dispeceratul Zonal din 23.01.2026, ora 21:48(f.d.4);
- Procesul-verbal de audiere a martorului Curlovici Vera din 23.01.2026(f.d.5);
- Proces – verbal de audiere a persoanei în cărei privință a fost pornit proces contravențional(f.d.6);
- Raportul inspectorului superior Crețu Gheorghe din 28.01.2026(f.d.8);
- Raportul inspectorului superior Crețu Gheorghe din 28.01.2026(f.d.9).

Analizând probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată nu a stabilit careva dubii în probarea vinovăției, care pot fi interpretate în favoarea contravenientului Curlovici Ion.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanța reține cu certitudine că, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 413996 din 29.01.2026, este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Astfel, instanța de judecată a stabilit cu certitudine că cet. Curlovici Ion la 23 ianuarie

2026, orele 21:48 a efectuat un apel telefonic la Serviciul Unic Apelurilor de Urgență 112, chemând intenționat fals serviciile specializate.

Corespunzător în cadrul examinării cauzei, instanța de judecată nu a stabilit careva temeiuri de declarare a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, în conformitate cu prevederile art. 443 din Codul contravențional.

Astfel, din probele expuse supra, instanța de judecată ajunge la concluzia, că vinovăția cet. Curlovici Ion, în comiterea contravenției prevăzute de art. 342 Cod contravențional, este dovedită integral, dincolo de orice dubiu rezonabil.

Deci, în cadrul examinării cauzei, instanța de judecată nu a stabilit careva temeiuri de declarare a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, în conformitate cu prevederile art. 443 și 445 din Codul contravențional.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, de aceea instanța reține că, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

În acest sens instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurându-se de forță probantă până la proba contrară.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar cet. Curlovici Ion, i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea nevinovăției sale, însă prin aceste probe ultimul nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku c. Franței, 7.10.1988, pct. 28; Telfner c. Austriei, pct. 16, 20.03.2001).

Instanța reiterează că, atunci când se rețin unele încălcări procedurale din partea organului care aplică sancțiunea unei persoane, la examinarea în instanța de judecată a cauzei contravenționale, unele din lacune pot fi lichidate la nivelul instanței respective, deoarece instanța de judecată asigură contravenientului dispunerea de drepturile procesuale, de alegerea modalității şi mijloacelor procedurale de apărare, examinează faptele cazului, persoanele fiind în stare să-şi realizeze toate competențele în această jurisdicție.

Conform art. 381 alin. (4) al Codului contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a*

evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

La stabilirea pedepsei vinovatului, instanța de judecată se călăuzește de prevederile art.5-9 Cod contravențional și ia în considerație caracterul contravenției comise, persoana contravenientului.

Invocând prevederile art. art. 32, 41 Cod contravențional, care prevăd că *sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei şi de circumstanțele atenuante şi agravante şi este o măsură de constrângere statală, şi un mijloc de corectare şi reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârşit o contravenție.*

Conform art.42, 43 Cod contravențional, instanța de judecată nu a stabilit circumstanțe atenuante sau agravante.

Prevederile art.342 Cod Contravențional reglementează faptul că „*chemarea intenţionat falsă a poliţiei se sancţionează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore*".

Pedeapsa contravențională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare și de reeducare a contravenientului, care se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea făptuitorului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte contravenționale atât din partea contravenienților, cât și din partea altor persoane.

Instanța de judecată evidențiază ca orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Ținând cont de faptul că, Curlovici Ion, nu a fost prezent la ședința de judecată pentru a-și expune poziția în raport cu forma de pedeapsă care ar dori s-o execute, judecata ținând cont de prevederile art. 37 alin. (3) Cod contravențional unde instanța este obligată să respecte procedura în care „*munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune .....*", urmează a aplica pedepsei sub formă de amendă.

Cu privire la individualizarea sancțiunii, este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea contravenientului, la împrejurările în care a fost comisă fapta.

Nu în ultimul rând, trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea făptuitorului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte. Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi.

În cazul de față, instanța ținând cont de principiul proporționalității, în raport de gradul de pericol social al faptei și având în vedere, principiul individualizării pedepsei, persoana făptuitorului, comportamentul acestuia în timpul şi după consumarea contravenției, instanța găsește posibilă aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă la limita minimă, în acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei sancțiuni echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței sancțiunii aplicate asupra

corectării şi reeducării făptuitorului apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze, instanța are convingerea că, incidentul ce face obiectul prezentei cauze va fi un ultim eveniment în viaţa acestuia care, fiind la vârsta maturităţii, are capacitatea de conştientizare a faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine corespunzătoare și se va abține de la comiterea unor asemenea fapte.

În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art. art. 342, 460 şi 462 Cod contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Curlovici Ion, se recunoaște vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.342 Cod contravențional şi în baza acestei Legi i se stabilește o pedeapsă sub formă de 40 (patruzeci) unităţi convenţionale ceea ce constituie 2000 (două mii) lei.

Totodată, se aduce la cunoştinţă contravenientului că conform prevederilor art. 34 Cod contravenţional, în cazul achitării amenzii în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, mărimea acesteia se reduce în jumătate, iar în cazul neexecutării sancţiunii în decursul a 30 zile, aceasta poate fi dublată sau comutată cu o pedeapsă mai aspră, inclusiv şi arest contravenţional.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1)CC, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Leova).

Președintele ședinței,
Judecător **Nicolae Zaharia**